

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 96/85

af 14. januar 1985

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af pentaerythritol med oprindelse i Canada

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 2681/84⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af pentaerythritol med oprindelse i Canada.

B. Efterfølgende procedure

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede den berørte eksportør om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. Eksportøren fremlagde også en skriftlig redegørelse for sine synspunkter vedrørende tolden.
- (3) Eksportøren anmodede om at blive underrettet om visse kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale endelige foranstaltninger. Denne anmodning blev imødekommet.

C. Dumping

- (4) Der er ikke modtaget nye oplysninger om dumpingimporten siden indførelsen af den midlertidige told, og Kommissionen anser derfor resultaterne af dumpingundersøgelsen som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2681/84 for at være endelige.
- (5) Eksportøren indvendte imidlertid, at det ved beregning af eksportpriserne ikke var korrekt at tage hensyn til en rimelig margin til generalomkostninger og fortjeneste for Celanese AG, det schweiziske datterselskab, som købte den pågældende vare af sit moderselskab og videresolgte den til sine kunder i Fællesskabet. Eksportøren anførte endvidere, at selv hvis det havde været rimeligt at tage hensyn til en margin, burde dette ikke gøres, uden at der forelå oplysninger fra eksportøren og dennes datterselskab.

Eftersom eksportpriserne måtte beregnes på grundlag af de priser, hvortil den pågældende vare blev solgt af Celanese AG til uafhængige købere i Fællesskabet, betragtedes det som korrekt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2176/84 at tage hensyn til en margin for generalomkostninger og fortjeneste for Celanese AG's vedkommende med henblik på at nå frem til den nettoeksportpris af fabrik, som er nødvendig for at kunne beregne dumpingmargenen.

Eftersom Celanese AG opnåede sin fortjeneste som et datterselskab af den pågældende eksportør og for at undgå, at den fortjenstmargen, som Kommissionen lagde til grund, blev påvirket af forbindelsen mellem eksportøren og dennes datterselskab, blev det ikke betragtet som rimeligt at anvende de tal for fortjeneste, som var angivet i Celanese AG's bøger, men at anvende en margin, som fastsættes af Kommissionen på grundlag af de provisioner, Celanese AG betalte sine agenter.

- (6) De foreløbige afgørelser kan følgelig bekræftes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 254 af 22. 9. 1984, s. 5.

D. Skade

- (7) Der er ikke blevet fremlagt nye oplysninger om skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.
- (8) Eksportøren indvendte imidlertid, at det ikke var rimeligt at sammenlægge importen af pentaerythritol med oprindelse i Canada med importen med oprindelse i Spanien og Sverige. I denne forbindelse blev der understreget, at Fællesskabets import af den canadiske vare var faldet og havde medført en mindre markedsandel for den canadiske vare i Fællesskabet.

For så vidt angår udviklingen i importen af den canadiske vare, konstaterede Kommissionen imidlertid, at den påståede nedgang ikke havde været konstant mellem 1980 og 1983, eftersom der i 1981 og 1983 havde været en stigning på henholdsvis 19,2 % og 5,0 % i forhold til det foregående år. Endvidere, selv om importen havde udvist et konstant fald, ville dette ikke have været en tilstrækkelig begrundelse for ikke at sammenlægge denne import med importen fra Sverige og Spanien, eftersom den canadiske vares markedsandel i 1983 stadig var betydelig.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det var rimeligt at foretage en sammenlægning i dette tilfælde, blev det konstateret, at alle de undersøgte varer konkurrerede med hinanden og med varer fra Fællesskabet på Fællesskabets marked, idet brugerne af den pågældende vare købte den uafhængigt af oprindelseslandet.

- (9) Eksportøren påstod, at der også i andre tilfælde end de undersøgte var tale om import til dumpingspriser, og indvendte, at hvis der skulle foretages en sammenlægning, måtte denne import også tages i betragtning, især importen med oprindelse i Brasilien, Chile og Japan.

Dette var imidlertid ikke muligt for Kommissionen, eftersom fællesskabsproducenterne ikke havde indgivet antidumpingklager over importen med oprindelse i disse lande og der derfor ikke var indledt antidumpingprocedurer. Endvidere var der ikke nogen umiddelbart overbevisende oplysninger til rådighed for Kommissionen, af hvilke det fremgik, at disse varer var solgt til dumpingpriser i Fællesskabet, og som ville have gjort det muligt for Kommissionen på eget initiativ at indlede procedurer vedrørende varer med oprindelse i disse lande.

- (10) Eksportøren hævdede endvidere, at der burde været taget hensyn til, at der normalt ville være tale om forskellige interesser, alt efter om det drejede sig om en ny eksportør (den spanske) eller

etablerede leverandører på Fællesskabets marked som de canadiske og svenske.

Hvad angår dette argument skal det først og fremmest understreges, at det, der har betydning i en antidumpingprocedure, ikke er nye og etablerede leverandørers forskellige interesser, men virkningen af import til dumpingpriser på Fællesskabets marked. Faktisk synes eksportøren at hævde, at antidumpingproceduren burde have været begrænset til kun at omfatte den spanske eksportør, som var den nye leverandør til Fællesskabets marked og ifølge eksportøren den, der havde forårsaget de skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, og ikke have været udvidet til også at omfatte eksportører (herunder den canadiske), som traditionelt leverede til Fællesskabets marked og mod hvilke fællesskabsproducenterne ikke havde indgivet klage, før den nye leverandør kom ind på markedet. Den kendsgerning, at fællesskabsproducenterne ikke indgav en antidumpingklage på dette tidspunkt, kan imidlertid ikke anvendes som begrundelse for, at de skulle være forhindret i at indgive en klage på et senere tidspunkt og heller ikke som argument for, at der ikke skulle kunne træffes beskyttelsesforanstaltninger over for de etablerede producenter.

Den kendsgerning, at den canadiske eksportør ikke fulgte den prisnedsættelse, som påbegyndtes af den spanske eksportør ved leveringer til Fællesskabets marked, er irrelevant, eftersom det i en antidumpingprocedure ikke tillægges nogen væsentlig betydning at fastslå, hvilken eksportør der var den første til at forårsage skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, når det kan konstateres, at samtlige berørte eksportører bidrog til den væsentlige skade, der påførtes den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. I betragtning af den mængde af varen, som importeredes fra Canada, og af markedsandelen for denne vare i Fællesskabet kan det konstateres, at den canadiske eksportør også i dette tilfælde bidrog til den skade, der påførtes den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

- (11) Eksportøren indvendte ligeledes, at der burde være taget hensyn til, at lukningen af en virksomhed tilhørende en fællesskabsproducent medførte fordele for de tilbageblevne producenter.

Kommissionen kunne imidlertid fastslå, at den kendsgerning, at en fællesskabsproducent besluttede at lukke en virksomhed, hvor den pågældende vare blev fremstillet, og ikke etablere en ny virksomhed, hovedsagelig på grund af de lave markedspriser, som skyldtes dumpingvarer med oprindelse i tredjelande, kunne tænkes at have gjort det muligt for hver af de tilbageblevne fællesskabsproducenter at øge deres kapacitetsud-

nyttelse og markedsandel. Selv om et sådant resultat ville være gavnligt for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som helhed, er det ikke et grundlag for ikke at træffe foranstaltninger mod dumping. Endvidere blev der ikke i forordning (EØF) nr. 2681/84 i forbindelse med bestemmelsen af skadens omfang taget hensyn til, at de lave markedspriser havde været bestemmende for den tidligere fællesskabsproducenters beslutning om ikke at etablere en ny virksomhed.

(12) Efter Kommissionens opfattelse fremgår det derfor af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at dumpingimporten af pentaerythritol med oprindelse i Spanien, Canada og Sverige særskilt betragtet må anses for at have forvoldt væsentlig skade.

(13) Kommissionen har derfor bekræftet de konklusioner vedrørende skade, som er anført i forordning (EØF) nr. 2681/84.

E. Fællesskabets interesser

(14) I betragtning af de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind.

(15) Det er under disse omstændigheder af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet, at indføre en endelig antidumpingtold på importen af pentaerythritol med oprindelse i Canada. Til trods for at den berørte eksportør udtrykte interesse for at afgive et pristilsagn, er der ikke blevet afgivet noget tilsagn. Derfor har det ikke været muligt at afgøre, hvorvidt et pristilsagn, dersom det var blevet afgivet i dette tilfælde, ville være blevet godtaget. Ved undersøgelsen af et eventuelt tilsagn fra en canadisk eksportør ville der imidlertid være blevet taget hensyn til, at den nye canadiske lovgivning kan afgive tilsagn med henblik på at indstille eller afslutte procedurer.

F. Endelig told

(16) I betragtning af, at der ikke er modtaget nye oplysninger om dumping eller om skadelige virkninger siden indførelsen af den midlertidige antidumpingtold, bør den endelige antidumpingtold principielt være lig med den midlertidige told. Da der imidlertid blev truffet foranstaltninger over for de spanske og de svenske eksportører i form af et

tilsagn om at overholde en minimumspris, vil det være hensigtsmæssigt at pålægge den canadiske eksportør en variabel told baseret på en minimumspris. I de tre tilfælde betyder dette på den økonomiske plan en forhøjelse af de af eksportøren anvendte priser, men minimumsprisen bliver ikke den samme.

(17) Under hensyntagen til fællesskabsproducenternes produktionsomkostninger og en rimelig fortjeneste er det blevet fastslået, at de skadelige virkninger ville blive ophævet, såfremt tolden svarede til forskellen mellem 1 062 ECU og prisen pr. ton frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, eksporteret til den første uafhængige importør i den importerende medlemsstat.

G. Opkrævning af den midlertidige told

(18) De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, bør opkræves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af pentaerythritol, henhørende under pos. ex 29.04 C i i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 29.04-66, med oprindelse i Canada.

2. Tolden fastsættes til forskellen mellem 1 062 ECU og nettoprisen pr. ton frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til første uafhængige importør.

Prisen frit Fællesskabets grænse anses som nettopris, hvis betaling i henhold til salgsbetingelserne skal ske senest 30 dage efter afsendelsestidspunktet. Den nedsættes eller forhøjes med 1 % for hver måned, betalingsfristen henholdsvis forlænges eller afkortes.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 2681/84 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1985.

På Rådets vegne

F. PANDOLFI

Formand
